

Københavns Kommune
Att: Annette Sundby
annette.sundby@buf.kk.dk

Dato: 19. oktober 2011
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: SUMTSP
Sags nr.: 1111089
Dok. nr.: 678417

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse har via Sundhedsstyrelsen modtaget Københavns Kommunes henvendelse af 23. september 2011 vedrørende tandreguleringsbehandling under fritvalgsordningen i børne- og ungetandplejen. Af henvendelsen samt af opklarende telefonsamtale fremgår følgende:

En privatpraktiserende tandlæge behandler p.t. en patient på 16 år under fritvalgsordningen. Tandlægen, som patienten behandles hos, kræver et honorar for en tandreguleringsbehandling, som kommunen finder for højt.

På denne baggrund stilles følgende tre spørgsmål.

Kan kommunen:

- 1) bede patienten om at få foretaget behandlingen hos en anden praktiserende tandlæge, som patienten evt. selv vælger og/eller bede patienten om at få foretaget behandlingen hos en praktiserende tandlæge, som kommunen vælger.
- 2) stille krav om, at patienten får en anden og billigere behandlingsmetode end den, som den praktiserende tandlæge har visiteret til.
- 3) stille krav om en lavere pris for den behandling, som den praktiserende tandlæge har visiteret til, hvis kommunen finder det oprindelige prisforslag for højt.

§ 3, stk. 3 og 5, i bekendtgørelse om tandpleje (BEK nr. 727 af 15/06/2007, tandplejebekendtgørelsen) siger, at unge på 16 og 17 år kan vælge at modtage det vederlagsfrie, kommunale tandplejetilbud hos praktiserende tandlæge efter eget valg, selv om kommunen har besluttet at tilrettelægge ungdomstandplejen på offentlige klinikker eller har indgået aftale med én eller flere tandlæger om varetagelse af opgaven. Ønsker unge på 16 og 17 år en anden eller dyrere behandling i privat tandlægepraksis end den, der kan godkendes af kommunen, kan de få refunderet et beløb svarende til prisen på den behandling, som kommunen har godkendt. Kommunen kan beslutte, at tandregulering samt andre særligt kostbare behandlingsydelser, der ydes i privat praksis, først må iværksættes, når kommunen har godkendt iværksættelsen samt det af tandlægen afgivne behandlingstilbud. Kommunen kan nærmere fastsætte, hvilke ydelser der kan iværksættes uden forhåndsgodkendelse.

Fritvalgsordningen indebærer således, at den unge kan vælge at modtage det vederlagsfrie tilbud hos praktiserende tandlæge efter eget valg. Derfor har

kommunen ikke mulighed for at bede patienten om at vælge en anden tandlæge end sine henviser til en bestemt praktiserende tandlæge.

Ministeriet kan oplyse, at for unge under fritvalgsordningen foregår visitation til tandreguleringsbehandling hos praktiserende specialtandlæge. Det er således den praktiserende specialtandlæges ansvar, på baggrund af en diagnostisk undersøgelse, at visitere den unge i henhold til regler for ortodontivisitationer og ortodontiindikationer, som fremgår af bilag 1 til tandplejebekendtgørelsen. Dette følger af et grundlæggende princip om, at den sundhedsperson, der er underlagt det faglige ansvar for en behandling, ligeledes bør besidde beslutningskompetencen over hvilken behandling, der evt. skal iværksættes.

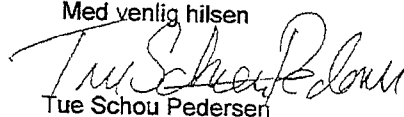
I den forbindelse skal ministeriet henvise til § 17 i bekendtgørelse af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed (LBK nr. 877 af 04/08/2011), der siger, at en autoriseret sundhedsperson (herunder tandlæger) under udøvelsen af sin virksomhed er forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed.

Hvis den praktiserende tandlæge har visiteret til ortodontisk behandling i henhold til tandplejebekendtgørelsens bestemmelser, er dette gældende og kan ikke omstødes af kommunen. En evt. uenighed vedrørende det faglige indhold i behandlingstilbuddet bør løses på et fagligt grundlag med mulig inddragelse af en tredjepart, som f.eks. kan være sagkyndig bistand fra tandlægeskolerne.

Prisen på den behandling, som en praktiserende tandlæge har visiteret patienten til, er betinget af kommunens godkendelse af det afgivne behandlingstilbud. Der er i lovgivningen ikke taget konkret stilling til beregningsgrundlag eller dokumentationskrav i forbindelse med fastsættelse af, hvilken behandlingspris, der kan opnå kommunens godkendelse. Kommunen er dog forpligtet til at dokumentere, at den pågældende behandling kan foretages til en given pris. I denne sammenhæng må det forventes, at bestemmelserne i kapitel 6 i forvaltningsloven (LBK nr. 1365 af 07/12/2007) om begrundelse m.v. af afgørelser samt om aktindsigt i kapitel 2 i offentlighedsloven (DSK nr. 11315 af 28/09/1994) og/eller kapitel 4 i forvaltningsloven tages i agt. Desuden må det påkræves, at almindelige forvaltningsretlige principper om f.eks. sagsoplysning (officialprincippet), lighed og saglighed, finder anvendelse i forbindelse med sagsbehandlingen.

Tandplejebekendtgørelsens bestemmelser om, at kommunen kan beslutte, at tandregulering samt andre særligt kostbare ydelser, der ydes i privat praksis, først må iværksættes, når kommunen har godkendt iværksættelsen samt det af tandlægen afgivne behandlingstilbud, omfatter således alene de økonomiske aspekter af behandlingstilbuddet.

Med venlig hilsen

Tue Schou Pedersen

Kopi til: Sundhedsstyrelsen